

	PENSEO Monata Beletro Revueto en Esperanto Honorita de Premio Grabowski, 1994	<i>N-ro 182</i> <i>Dec./2006</i>
Fondita en 1990; Enretigita en 1997 la 17-a jaro http://www.elferno.net/penseo/penlisto.htm		

eto

Omaĝe al Zamenhofa Tago

—laŭ ĉinesko Manjianghong

malfacile
forpasis
jam jarcento
plena je
brava, spita
prominento
plenkreskas nia lingvo
ja per via talento
surbaze
de Fundamenta
idento

ĉe festa
momento
en sankta
silento
ni adeptoj firmaj
kun konsento
omaĝas benojn belajn
vide al firmamento
respekte
al vi, kun pia
am-sento

Post Amperdo

Wei Qiaoyou

En vintro de la sudo estas malvarme, kaj pluvetas jen kaj jen. En la stratoj troviĝas malmulte da pasantoj. Okaze viro aŭ virino

hasteme forpaŝas, kun unu mano levante pluvombreton kaj la alia en la poŝo. La butikoj estas apenaŭ vizitataj, kaj kuntirinte la ŝultrojn, la mastroj de butikoj sidadas kun senesprimaj vizaĝoj. Same sinteniĝas la lombardeja mastro Qiu.

Ĝuste en la momento kiam li troviĝas en ŝtoniĝanta sidado, subite eniras junulo. Li tuj vigliĝas. Surhavigante pluvŝirman surtuton, la bonaspekta juna kliento sin montras laca kaj malvigla. Lia hararo malsekiĝis de pluvoj, ĉar li ne portis pluvombreton kun si.

Haltinte, la junulo diris, "Mi volas lombardi ion, mastro."

La mastro jam vidis multajn tiajn embarasitajn lombardantojn, kia li. Li demandis senzorge, "kion vi volas lombardi?"

Trankvila respondo, "Sincereco."

La mastro malvarme diris, "Ĝia prezo jam malaltiĝis."

"Jam malaltiĝis?" la lombardanto sentis grandan malesperon. Kaj li demandis timeme "Kaj fideleco?"

"Ankaŭ!" la mastro respondis.

La junulo faris alian timeman demandon, "Kaj amemo?"

"Ankaŭ!"

"kaj komprenemo?" alia timema demando.

La mastro senpacienciĝas, "Ankaŭ!"

Denove li timeme demandas, "Kaj sopiro kaj benpeto?"

"Malaltiĝi, malaltiĝi!"

La junulo triste mallevis la kapon, murmurante, "Iliaj ĉiuj prezoj malaltiĝis..."

La mastro grumblas, "Ĉion, kion li volas lombardi, estas fatraso."

La junulo demandis, "Kiam ili malaltiĝis?"

La lombardisto respondis, "En la okdekaj jaroj de la dudeka jarcento."

Pli deprimate, la junulo demandis, "Kaj la pura oro?"

La okuloj de la mastro ekbrilis kaj li demandis ĝoje, "ĝia prezo altiĝas. Ĉu vi havas ĝin?"

"Ne," respondis la junulo. "Mi nur havas sincerecon, fidelecon, amemon, komprenon, sopiron kaj benpeton, kiujn mi ĵus menciis."

La mastro malespere diris, "Ĉu sincereco povus esti komparata kun vera oro? Ĉu vi lombardas tion?"

"Jes."

La mastro diris, "Tiujn aĵojn oni povas utiligi en amafero. Ĉu vi ne volas ĉasi amatinon, se vi lombardas ilin?"

Tiuj vortoj eble tuŝis lian vundon. Li daŭrigis triste, "La ino, kiun mi amis kaj kiu amis min, jam forlasis min. Mi ne plu bezonas tiujn aĵojn."

La mastro diris, "Mi volas demandi, ĉu vi urĝe bezonas monon?"

"Ne urĝe."

"Sed pro kio do?"

"Finfine tio estas oro en la vera senco."

Findirinte, li prenis la povran sumon da mono por lombarditaĵo kaj foriris fulmrapide kaj malaperis en la frida vintro de la sudo.

elĉinigis **Helo**

Bonkoro

En Libero

Mi nun estas en libero,
Kiu kaŭzas amarecon.
Bela nesto tenis duon,
Dio donis la solecon.

Ĉiu havas sian ŝin.
Ĉu ĝi estas vera vorto?

Monotonon venkis sporto*,

Di' ordonis:jen la sorto.

**Por forigi lacecon chiutage mi motorcikladas sur la shoseo apud Jialing-rivero.*

(20-11-2006 en Chongqing)

Konvolvulo

lastfoje floris vi aŭtune
lastjare, vi nestis sur pergolo
sed ĝin okupas vinberujo nune
vi deprimiĝas jen neniam
kontraŭe levas hupon vi al-sune

esperantigis **Lily**

Arbo Flugaspira

deziras flugi arbo
de birdo lernas l' arton
en vento-pelo
penege kun alta celo
sed povas ne sin levi el la tero
iutage
je la ordono de la birdo
elflugis multe da birdidoj
amaso da insektoj
flug-lernas ankaŭ sen ludflirto
la arb' ne plu flugaspiras
sed ĝi suspiras
mi kvankam lernis flugi
mi nekapable ja sor-iras
oh bone, bone
kapablas flugi la infanoj
mi des pli ĝoje miras

esperantigis **Kuno**

Ĉineske

Zhuang Qixiong (1962-)

NOMO

— laŭ ĉinesko Caitoufeng

Bona nom',
glora gnom'.
Ebrie flirtas arom'.
Ĉu nepre
brilas fe'
kun ĵaluzo
ĉe apoge'?'
Ne,
ne,
ne!

Fia nom',
kora hom'
pentas pri sia fantom'.
Kiu ne
scias ke
viva akvo
fluas ĉie?
Ve,
ve,
ve!

*ĉinesko *Caitoufeng*: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj, konsista el du strofoj po ok versoj de 3, 3, 7, 3, 3, 4, 4, 3 silaboj, kun rimaranĝo de a, a, a, b, b, x, b, b,; a, a, b, b, x, b, b. kaj la lasta verso de strofo devas esti tri samaj silaboj.

Meditado

----laŭ ĉinesko Dekses-silabo

Sent'
esprimita de turment'
forflugu

kun aŭtuna vent'!

Ment'
splena, ofte en silent'.
Ne ploru
pro gaja moment'!

Pent'
profunda kaj neprudent'
kunfluu.
Ja denton pro dent'!

Gent'
malsama, amo ident'!
Tra mondon
homara konsent'!

* ĉinesko *Dekses-Silabo (Shiuziling)*:
unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el kvar versoj de 1, 7,
3, 5 silaboj, laŭ rimaranĝo a, a, x, a (x=senrima).

Gratulon al la eLibro "Ĉineske"

----laŭ ĉinesko Wanghaichao

Kun tre longa
historio—
kara patrolando!
Ni fieras
pro brila kaj
poezia lando.
Ĉineska frando,
riĉa trezoro.
Propagando
estas la plej grava
per Esperanto.

Vorta eleganto,
senta eksplodo,
ama kanto,
pitoreska
pejzaĝo kaj
la petola dando.
Ĉineska fando
ĉiam restos en
bona brando!

